

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 12

Vydána dne 4. dubna 1960

Čena 60 haléřů

OBSAH:

28. Vládní nařízení o dodatkové dovolené zaměstnanců⁻
29. Vyhláška ministra školství a kultury, kterou se vydává statut fakulty — Institutu národohospodářského plánování na Vysoké škole ekonomické v Praze
30. Vyhláška Úřadu pro normalizaci, kterou se mění a doplňuje vyhláška o státní službě pro míry a váhy

28

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ

ze dne 18. března 1960

o dodatkové dovolené zaměstnanců

Vláda Republiky československé nařizuje podle § 8 zákona č. 81/1959 Sb., o placené dovolené na zotavenou:

§ 1

(¹) Za zaměstnance, kteří konají práce zdraví škodlivé nebo zvlášť obtížné (§ 6 zákona), se považují zaměstnanci

- pracující s otevřenými záfiči na pracovištích II. a III. kategorie podle ČSN včetně práce u reaktorů a v oblasti primárního okruhu, u přístrojů pro přečerpávání radonu a ve zdravotnictví při léčebném zavádění uzavřených záfičů a dále pracující při úpravě radioaktivních surovin, pokud na těchto pracovištích dávky ionizujícího záření jsou obzvlášť vysoké;
 - v zařízeních pro léčení tuberkulózy, kteří provádějí rentgenovou diagnostiku po více než 3 hodiny denně v měsíčním průměru;
 - kteří trvale pracují v laboratořích s vysoce virulentním materiálem;
 - kteří trvale pracují v tuberkulózních léčebnách a tuberkulózních lůžkových i ambulantních odděleních ústavů národního zdraví,
- v nichž se ošetřují nemocní s nakažlivou formou TBC, a v Bangových izolátech;
- pracující pod vlivem RTG záření a s ostatními uzavřenými záfiči, pracující ve zdravotnických zařízeních při práci s radonem a pracující na pracovištích pro těžbu radioaktivních surovin, pokud v těchto případech nelze zabránit překročení $\frac{1}{5}$ nejvýše přípustné dávky záření a zaměstnanci na těchto pracovištích pracují nepřetržitě po dobu delší 3 let;
 - kteří trvale pracují v infekčních složkách zdravotnických a veterinárních zařízení, v laboratořích a na pracovištích sloužících převážně pro vyšetření nebo zpracování infekčních materiálů;
 - pracující při přímém ošetřování nebo obsluze duševně chorých;
 - vyslaní k dlouhodobému výkonu prací do tropických oblastí nebo jinak zdravotně obtížných oblastí, pokud v těchto oblastech pracují nepřetržitě po dobu delší jednoho roku.
- (²) Seznamy druhů prací, popřípadě pracovišť podle odstavce 1 písm. a) a e) vydá příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a Ústřední radou odborů a seznamy druhů prací, popřípadě pracovišť podle písm. c) a f) mi-

Sbírka zákonů č. 28/1960

nisterstvo zdravotnictví v dohodě s Ústřední radou odborů,

§ 2

(²) Zaměstnancům uvedeným v § 1 odst. 1 se dovolená podle § 2 odst. 1 až 3 a § 5 odst. 1 zákona prodlužuje o jeden kalendářní týden.

(²) Zaměstnancům, kteří jsou při pracích uvedených v § 1 odst. 1 zaměstnání jen část kalendářního roku, přísluší za každých 25 takto odpracová-

vaných dnů poměrná část dodatkové dovolené, a to i tehdy, jestliže jim nevznikl nárok na řádnou dovolenou.

(³) Aby dodatková dovolená splnila svůj účel, musí být zaměstnancům vždy přednostně poskytnuta (§ 13 odst. 5 zákona) a nesmí být krácena (§ 8 odst. 3 zákona).

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1960, provedou je všichni členové vlády.

Široký v. r.

Dolanský v. r.	Poláček v. r.
Kopecký v. r.	Štrougal v. r.
Barák v. r.	Uher v. r.
inž. Šimánek v. r.	Beran v. r.
inž. Jankovcová v. r.	Jonáš v. r.
dr. Kyselý v. r.	dr. Kahuda v. r.
Plojhar v. r.	Reitmaier v. r.
David v. r.	dr. Škoda v. r.
Đuriš v. r.	dr. Vlasák v. r.
Krajčír v. r.	Brabec v. r.
Krosnář v. r.	inž. Černý v. r.
generál armády Lomský v. r.	dr. Neuman v. r.
Machačová v. r.	Ouzký v. r.
dr. Nejedlý v. r.	Pospíšil v. r.

inž. Půlek v. r.

29

VYHLÁŠKA

ministra školství a kultury

ze dne 23. března 1960,

kteřou se vydává statut fakulty — institutu národohospodářského plánování na Vysoké škole ekonomické v Praze

Ministr školství a kultury stanoví v dohodě s předsedou Státní plánovací komise podle § 17 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 46/1958 Sb., a k provedení vládního usnesení ze dne 9. prosince 1959 č. 1954:

Část I

Obecná ustanovení

§ 1

Institut národohospodářského plánování (dále jen „institut“) je fakultou Vysoké školy ekonomické v Praze.

§ 2

Činnost institutu řídí ministerstvo školství a kultury ve spolupráci se Státní plánovací komisí, zejména pokud jde o otázky organizace a obsahu studia jakož i přijímání posluchačů.

Část II

Úkoly institutu

§ 3

Institut připravuje a školí vysoce kvalifikované odborníky pro řízení a plánování národního hospodářství, a to zejména pro:

- a) aparát Státní plánovací komise,
- b) ministerstva a ostatní ústřední orgány,
- c) krajské národní výbory, popř. též pro vedoucí funkce na okresních národních výborech,
- d) vědeckovýzkumné ústavy s ekonomickým zaměřením,
- e) úkoly zahraniční hospodářské a plánovací expertízy.

§ 4

^[1] K plnění svých úkolů Institut organizuje zejména tyto formy studia:

- a) postgraduální jednoleté až dvouleté studium zásadně pro pracovníky s ukončeným vysokoškolským vzděláním (na přechodnou dobu též

pro dřívější absolventy dlouhodobých kursů při vysokých školách ekonomického směru), zaměřené na rozšíření a doplnění poznatků v řízení a plánování národního hospodářství, popř. též na doplnění chybějících ekonomických znalostí;

- b) studium příslušných oborů ve vědecké aspirantuře.

^[2] Institut dále organizuje:

- a) tříleté ucelené studium otázek řízení a plánování národního hospodářství pro vybrané pracovníky z praxe s ukončeným středoškolským vzděláním nebo výjimečně jiným vzděláním, které v souhrnu s dlouholetou úspěšnou praxí dává předpoklady k tomuto studiu, přičemž absolventi tohoto studia, kteří s úspěchem vykonají státní závěrečnou zkoušku, dosáhnou kvalifikace „promovaného ekonoma“;
- b) krátkodobé účelové kursy a semináře se speciálním zaměřením podle aktuálních potřeb národního hospodářství pro vybrané pracovníky příslušných pracovních úseků praxe bez ohledu na jejich předchozí vzdělání;
- c) speciální jazykové studium zaměřené především na bezpečné ovládnutí národohospodářské terminologie.

§ 5

^[1] Institut se zabývá v úzké spolupráci s Výzkumným ústavem národohospodářského plánování i jinými vědeckými pracovišti vědeckovýzkumnou prací v rozsahu potřebném pro plnění úkolů institutu.

^[2] Institut pečuje o vydávání vědecké literatury a vysokoškolských učebnic z oboru řízení a plánování národního hospodářství.

§ 6

Institut se zabývá podle potřeb ministerstva školství a kultury otázkami obsahového a metodického usměrňování studia řízení a plánování národního hospodářství na vysokých a odborných školách.

Část III
Organizace institutu

§ 7

(¹) Institut řídí rektor Vysoké školy ekonomické prostřednictvím prorektora pro věci institutu.

(²) V čele institutu je děkan, který spravuje institut a odpovídá za jeho pedagogickou, politicko-výchovnou, vědeckou, kádrovou a správní činnost prorektorovi pro věci institutu.

§ 8

(¹) Podle potřeby mohou být na institutu jmenováni proděkaní.

(²) Proděkan zastupuje děkana zpravidla v určitém oboru činnosti institutu, popř. v době jeho nepřítomnosti.

§ 9

Vědecká rada institutu

(¹) Na institutu se zřizuje vědecká rada, která se usnává v zásadních pedagogických, politicko-výchovných a vědeckovýzkumných věcech institutu.

(²) Předsedou vědecké rady institutu je děkan institutu, jejími členy jsou proděkaní a vedoucí kateder institutu; další členové jsou jmenováni rektorem z významných vědeckých pracovníků institutu, předních národohospodářských odborníků z praxe a významných vědeckých pracovníků Vysoké školy ekonomické a jiných vědeckých institucí. Členství ve vědecké radě institutu je funkcí čestnou.

(³) Schůze vědecké rady institutu svolává a řídí děkan.

(⁴) Usnesení vědecké rady institutu provádí děkan; nesouhlasí-li děkan s usnesením vědecké rady, neprovede je, oznámí svůj nesouhlas vědecké radě institutu a předloží spornou věc bez prodlení se svým návrhem k rozhodnutí rektorovi vysoké školy. Rektor rozhodne po slyšení vědecké rady vysoké školy.

§ 10

Děkanát

Pro výkon správy institutu se zřizuje děkanát (děkanát).

§ 11

Katedry a jiná pedagogická a vědecká zařízení institutu

Na institutu mohou být zřízeny podle potřeby katedry a jiná pedagogická a vědecká pracoviště nebo útvary podle příslušných předpisů.

Část IV

Vědeckopedagogičtí pracovníci institutu

§ 12

(¹) Na institutu působí tyto vědeckopedagogičtí pracovníci:

- a) učitelé institutu,
- b) pověřeni učitelé jiných fakult Vysoké školy ekonomické, popř. jiných vysokých škol,
- c) externí vědeckopedagogičtí pracovníci.

(²) Externí vědeckopedagogické pracovníky jmenuje rektor z řad předních národohospodářských odborníků z praxe a z vědeckovýzkumných pracovišť.

(³) Platové poměry externích vědeckopedagogických pracovníků institutu se spravují zvláštními předpisy.

Část V

Posluchači institutu

§ 13

Posluchače institutu vybírají a plánovitě vysílají ministři, vedoucí ústředních úřadů a orgánů a předsedové krajských národních výborů, a to pouze ze zkušených a osvědčených pracovníků na úseku řízení a plánování národního hospodářství, kteří již pracují ve státním a hospodářském aparátě, získali bohaté praktické zkušenosti, mají předpoklady pro práci v řídicích funkcích ve státním a hospodářském aparátě nebo ve vědecké činnosti a potřebují si rozšířit, doplnit nebo prohloubit své teoretické znalosti.

Část VI

Ustanovení závěrečná

§ 14

Ostatní poměry institutu se spravují, pokud není výslovně stanoveno jinak, obecnými předpisy o vysokých školách.

§ 15

Tento statut nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr školství a kultury:

Kahuda v. r.

30

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci

ze dne 15. března 1960,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška o státní službě pro míry a váhy

Úřad pro normalizaci stanoví v dohodě s příslušnými ministerstvy podle § 13 odst. 1 písm. a) a b) zákonného opatření č. 2/1955 Sb., o státní službě pro míry a váhy, o státní službě pro drahé kovy a o zkoušení zbraní a střeliva pro civilní potřebu, ve znění vládního nařízení č. 3/1959 Sb., o zřízení Státního výboru pro rozvoj techniky:

Čl. I

Vyhláška ministra financí č. 122/1955 Ú. 1.; o státní službě pro míry a váhy, se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 3 zní:

„§ 3

Jednotnost měr a vah

^[1] V národním hospodářství lze používat jen měr, závaží, vah, měřicích přístrojů a strojů (dále jen „měřidla“) spočívajících na zákonných mírách.

^[2] Úřad pro normalizaci může ze závažných důvodů, zejména pro účely styku s cizinou povolit pro určité druhy závodů a určité druhy zboží používání měřidel spočívajících na jiných než zákonných mírách.“

2. Za § 3 se vkládají § 3a a § 3b, které zní:

„§ 3a

Úřední zkoušky

^[1] Měřidla vyráběná, z ciziny dovážená, opravená anebo používaná hospodářskými, rozpočtovými anebo jinými organizacemi (dále jen „organizace“) anebo jednotlivci, jakož i normály těchto měřidel (základní měřidla) podléhají povinnému přezkoušení a ověření (dále jen „úřední zkouška“).

^[2] Výrobci, dovozní odběratelé a opravci měřidel jsou povinni předkládat měřidla podléhající úřední zkoušce, která vyrobili, dovezli, popřípadě opravili, příslušné obvodní zkušebně měr a vah k úřední zkoušce před jejich předáním odběrateli a jde-li o měřidla určená pro jejich vlastní potřebu před jejich uvedením do používání.

^[3] Jestliže měřidlo při úřední zkoušce bylo shledáno správným, ověří se státními značkami, vy-

hlášenými předsedou Úřadu pro normalizaci; jinak musí být vzato z provozu.

^[4] K nové úřední zkoušce musí být měřidla předkládána používateli vždy před uplynutím doby platnosti ověření.

^[5] Seznam měřidel podléhajících úřední zkoušce a doba platnosti jejich ověření jsou uvedeny v příloze této vyhlášky. Není-li v seznamu měřidel uvedena doba platnosti ověření, měřidlo podléhá nové úřední zkoušce jen za podmínek stanovených v § 5 odst. 2 písm. b) až f).

^[6] Jestliže se od první úřední zkoušky nezměnila vlastnost měřidel předchovávaných pro prodej a během roku, v němž byla úředně ověřena, nebylo jejich prokazatelně používáno, může je na žádost držitele příslušná obvodní zkušebna před koncem tohoto roku opatřit státními značkami pro další období bez přezkoušení.

^[7] O úřední zkoušce základních měřidel a o době platnosti jejich ověření platí zvláštní předpisy.

§ 3b

Podnikové zkoušky a ověřování

^[1] Úřad pro normalizaci může po dohodě s příslušnými ministerstvy pověřit organizace prováděním podnikových zkoušek a ověření stanovených druhů měřidel, která vyrábějí, opravují, nebo kterých používají; tato podniková zkouška a ověření nahrazují úřední zkoušku.

^[2] Měřidlo, které bylo při této zkoušce shledáno správným, opatří pověřená organizace značkou, vyhlášenou pro tento účel předsedou Úřadu pro normalizaci. Jinak se na tato měřidla vztahují předpisy o úřední zkoušce beze změny.“

3. Ustanovení § 5 zní:

„§ 5

Platnost ověření

^[1] Doba platnosti ověření počíná běžet od počátku kalendářního roku, který následuje po roce, v němž byla provedena úřední zkouška měřidla.

(²) Platnost ověření měřidla zaniká, jestliže

- a) uplynula doba jeho platnosti,
- b) byly provedeny změny, úpravy nebo opravy měřidla, jež mohou mít vliv na vlastnosti rozhodné pro jeho ověření anebo rozšiřující rozsah jeho používání.
- c) některá ze státních značek byla porušena, odstraněna, znehodnocena anebo se stala nečitelnou.
- d) předepsaná označení byla svévolně změněna anebo bylo dodatečně připojeno nedovolené označení, dělení apod.
- e) měřidlo bylo tak poškozeno, že tím mohlo ztratit některou vlastnost rozhodnou pro jeho ověření.
- f) je zjevné i při neporušeném ověření, že měřidlo se stalo nesprávným anebo že již nemá předepsané náležitosti.

(³) Jestliže platnost ověření zanikla, platí měřidlo za neověřené a nesmí být používáno, pokud není znovu přezkoušeno a ověřeno."

4. Ustanovení § 6 písm. g) zní:

"g) povolit výjimečně ověření měřidla, jež spóčívá na jiných než zákonných mírách, bylo-li používání takového měřidla povoleno Úřadem pro normalizaci (§ 3 odst. 2)."

5. Ustanovení § 17 odst. 3 zní:

"(1) O přezkoušení a ověření měřidla anebo jeho odmítnutí se nevydává žádný nález (osvědčení, ověřovací list apod.), pokud měrové předpisy nestanoví jinak."

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení,

Předseda:

inž. Dostal v. r.

Seznam měřidel podléhajících zkoušce a doba platnosti jejich ověření

Poř. čís.	Měřidla vyráběná, z ciziny dovážená, opravovaná nebo používaná v odvětvích národního hospodářství	Doba platnosti ověření	Poř. čís.	Měřidla vyráběná, z ciziny dovážená, opravovaná nebo používaná v odvětvích národního hospodářství	Doba platnosti ověření
1	Délková měřítka na střížní zboží	2 roky		d) staniční (na benzin apod.)	2 roky
2	Měřická pásma kovová	5 roků		e) na olej	2 roky
3	Měřidla délky tkanin		2.	průtoková	
	a) odvalovací	2 roky		a) staniční (na benzin apod.)	2 roky
	b) skládací	2 roky		b) tanková	2 roky
4	Stroje na měření plochy usní	1 rok		c) na olej	2 roky
5	Míry na tekutiny		3.	bubňová	2 roky
	a) kovové o objemu 0,01 až 50 l	2 roky	13	Vodoměry	4 roky
	b) skleněné, kameninové nebo zhotovené z plastických hmot o objemu 0,01 až 2 l	—	14	Plynoměry	
6	Míry na sypké hmoty o objemu 0,05 až 100 l	2 roky		a) mokré	8 roků
7	Dopravní konve (na mléko aj.)	2 roky		b) suché (membránové)	8 roků
8	Výčepní nádoby (sklenice, kalíšky, džbánky, lahve)	—	15	Kontrolní lihová měřidla	—
9	Odměrné laboratorní sklo (baňky, válce, byrety, pipety)	—	16	Závaží	
	Poznámka: Z celkového vyrobeného množství podléhá úřední zkoušce pouze část, stanovená pro každý rok vzájemnou dohodou Úřadu pro normalizaci s výrobními a distribučními podniky.			a) obchodní běžná	2 roky
10	Transportní sudy	2 roky, pokud se jich užívá jako měřidel objemu		b) obchodní přesná	2 roky
11	Dopravní tanky na mléko a jiné kapaliny	2 roky, pokud se jich užívá jako měřidel objemu	17	Váhy	
12	Měřidla na tekutiny			a) se stejnoramenným vahadlem	
	1. nádobová			aa) obchodní běžné	2 roky
	a) krámská (na petrolej, lih apod.)	—		ab) obchodní přesné	2 roky
	b) na mléko s plovákem	2 roky		b) stolní (balanční)	2 roky
	c) na mléko a jiné tekutiny bez plováku	2 roky		Poznámka: Úřední zkoušce nepodléhají tzv. kuchyňské váhy, kterých nesmí být v národním hospodářství používáno a které musí být opatřeny výrazným nápisem „POUZE PRO DOMÁCNOST“.	
				c) s nestejnoramenným vahadlem s neproměnlivým poměrem ramen (1:10 nebo 1:100)	2 roky
				d) přezmeny	2 roky
				e) mostní desetinné a setinné	2 roky
				f) běhounové	2 roky
				g) řadivé	2 roky
				h) sklonné	2 roky
				ch) samočinné	2 roky
				i) na počítání kusů	2 roky

Sbírka zákonů č. 30/1960

Poř. čís.	Měřidla vyráběná, z ciziny dovážena, opravovaná anebo používaná v odvětvích národního hospodářství.	Doba platnosti ověření	Poř. čís.	Měřidla vyráběná, z ciziny dovážena, opravovaná anebo používaná v odvětvích národního hospodářství	Doba platnosti ověření
	j) na zjišťování vlhkosti látek vláknitých	2 roky	26	Viskozimetry podle Englera	—
	k) pro zjišťování škrobnatosti a znečištění brambor	2 roky	27	Elektroměry	
	l) pro zjišťování znečištění řepy	2 roky	a)	pro stejnosměrný proud	3 roky
18	Obilní zkoušeče ¼ a 1 litr	2 roky	b)	pro střídavý proud na přímé měření elektrické energie činné nebo jalové, jednosazbové i více-sazbové, pokud nejsou použity pro měření ve velkoodběru	10 roků
19	Trhací stroje a lisy	2 roky	c)	pro střídavý proud na nepřímé měření elektrické energie činné nebo jalové nebo její přímé měření ve velkoodběru, dále pak elektroměry s grafickým záznamem nebo s měřičem maxima	3 roky
20	Taxametry a tachometry u nájemných-automobilů	2 roky	28	Měřicí transformátory proudu a napětí	15 roků
21	Lékařské a zvěrolékařské teploměry	—			
22	Lihoměry	—			
23	Cukroměry	—			
24	Laboratorní moštoměry	—			
25	Butyrometry	—			